Ale ak sa káže o Kristovi, že vstal z mŕtvych, akože potom hovoria niektorí medzi vami,

že nieto zmŕtvychvstania?

1. Korintským 15:12

Aký by bol dnešný svet, akí by boli učeníci, ak by Kristus nevstal z mŕtvych? Pavol v 1. liste Korintským 15 vymenováva niektoré dôsledky toho, ak by žiadne vzkriesenie nebolo.

Môžeme si predstaviť, ak to dokážeme, učeníkov, ako sú všetci na začiatku Kristovej služby ním povolaní a ako Kristus jednému za druhým hovorí: „Poď a nasleduj ma!“ Títo ľudia jeden za druhým opúšťajú svoju profesiu a to, čo poznajú, a nasledujú tohto muža z Galiley. Počas troch rokov ho vidia, ako vykoná mnoho zázrakov. Vidia jeho súcit s chorými. Vidia ho, ako pohorší farizejov. Počujú ho hovoriť, že je naplnením zákona. Spomíname si na nich v tú noc na člne, keď si myslia, že zahynú. Spomíname si aj na Petra, keď hovorí „Choď odo mňa preč, Pane, lebo som hriešny človek.“ S týmto mužom z Galiley zdieľajú každú chvíľku a počujú hlas z nebies, ktorý im hovorí: „Toto je ten môj milý Syn, toho počúvajte!“ Oni sľubujú, že by s ním aj

zomreli, ak to bude potrebné, a pokladajú ho za svojho Mesiáša, ktorého chcú a budú nasledovať.

Spomíname si aj na tú noc, v ktorej bol Kristus zradený. Tá hodina temnosti prišla, nepriateľ dostal nad ním moc, a keď zajali Krista, tak sa všetci učeníci rozpŕchli. Ich srdcia poklesnú a ich duša je zarmútená, keď On je pribitý na kríž. Ak toto má byť koniec príbehu tohto muža z Galiley, tak to celé je potom len tragédia.

Predovšetkým je to tragédia pre učeníkov, lebo oni vložili všetku svoju nádej do tohto jedného muža. Môžeme si predstaviť, ako by mesiace plynuli a oni by si mysleli: „Toto nebol Mesiáš, neostalo mu žiadne kráľovstvo. O čom hovoril, keď hovoril o chráme, ktorý postaví znova za tri dni?“ A tí, ktorí by mohli, by sa vrátili k svojej bežnej práci.

Môžeme si predstaviť Máriu a Martu, ako majú zlomené srdcia, ako rozmýšľajú, že vložili svoju vieru a dôveru v tohto človeka, ale všetko sa ukázalo márne. Učeníci, táto skupina ľudí, by už nikdy neboli v ničom zjednotení. Oni by už nikdy nestáli spolu ako skupina, pretože všetko, čo ich držalo spolu, bolo teraz preč a stratené v smrti. Ak Kristus nevstal z mŕtvych, tak potom Izaiáš, Jeremiáš, Ezechiel, Daniel, Hozeáš, Joel a všetci ostatní proroci Písma, sú len falošní proroci, hovoriac posolstvo, ktoré sa nestalo. Oni tak isto, ako aj ostatní, sú potom mučení dňom aj nocou vo vonkajšej temnote, kde červ nezomiera a oheň neutícha. Každý z nich by mal len falošnú nádej.

Keď Kristus volá z kríža: „Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?“ by zrazu dostalo úplne iný zmysel. Nebol by opustený na chvíľu, ale navždy. Jeho telo by videlo porušenie. Proroctvo, ktoré hovorilo: „On nedá svojmu svätému vidieť porušenie“ by sa nenaplnilo a Ježišovo telo by zostalo v hrobe Jozefa z Arimatie. Mohli by ho vidieť a dotknúť sa ho. Mohli by sme vidieť, ako sa rozpadlo na prach preto, že to bol len človek. Plač a škrípanie zubov by boli údelom každého z nás. To by bolo to, čo by sme mohli očakávať. Toto by bola naša nádej. Keby sme sa pozreli do budúcnosti, toto by bolo naše očakávanie, ale v tomto živote by bola temnota za temnotou. Ako keby by sme išli temnou chodbou s nijakým svetlom na konci a dostali by sme sa bližšie a bližšie k väčšej a väčšej temnote, v ktorej nakoniec by sme aj prebývali úplne oddelení od Boha a bez akejkoľvek nádeje.

Biblia má proroctvo, v ktorom sa hovorí: „ľud, ktorý sedel v temnosti, uvidel svetlo.“ Ale ak by nebolo vzkriesenie, tak tí, ktorí sedeli v temnote, by tam aj nastálo zostali, nikdy by neboli zachránení. Satan by mal vlastníctvo nad touto Zemou navždy. Tá moc temnosti, ktorá prišla, keď bol Kristus zradený, by bola temnosťou každého dňa nášho života. Žiadosť a zvod by boli skúsenosťou, praxou každého človeka. Všetko, čo by sme mali, by bolo násilie, vražda, cudzoložstvo a podobne. Všetky tieto veci by neboli výnimkou, ale pravidlom života každého jedného z nás.

Človek by si uvedomil, že momentálna chvíľa je jediná na scéne jeho života, že jediná rozkoš, akú kedy bude mať, je teraz, že jediná dobrota, ktorú kedy uvidí, je teraz, a že čím bližšie sa každým dňom približuje k hrobu, tým horšie to preňho vyzerá. Ale aj tieto jeho nadšenia a veci, ktoré by požíval, by boli len na chvíľu. Presne ako za dní Noema. Každá myšlienka, každý úmysel srdca by bol neprestajne zlý. Každý človek, ktorý by si dal čas rozmýšľať o svojom živote, by si uvedomil beznádejnosť situácie. Každý hľadač by prišiel k záveru, že tento život je úplné bláznovstvo. Potom logickým záverom každej takejto filozofie by bolo: „Prečo teda ďalej žijeme, keď niet žiadnej nádeje?“ Lebo keby nebolo žiadneho vzkriesenia, bolo by len očakávanie súdu.

Viera, v ktorej nie je zahrnuté Kristovo vstanie z mŕtvych, je prázdna, a taký človek uveril nadarmo (1. Korintským 15:17). Je to prázdna viera, vyprázdnená, a človek bez viery vo vzkriesenie je stále vo svojich hriechoch. Je to ako tenké sklo, na ktoré čokoľvek by udrelo, tak sa zničí, rozpadne. Každý hriech, ktorý si kedy spáchal, ti zostáva. Boh by ich nezabudol, ale zadržiaval by ich proti tebe.

Všetci by sme boli bez nádeje a bez Boha na tomto svete. Všetci tí, ktorí zomreli, by zostali v pekle. Celé posolstvo, ktoré by sme kázali, by bolo: „Jedzte, pite a žeňte sa a vydávajte, pretože zajtra zomrieme.“ Kázal by som: „Uži si tento život preto, lebo to je všetko, čo máš. Ak neužívaš tento život teraz, tak potom míňaš jedinú príležitosť si vôbec niečo užiť. A nestaraj sa o nikoho, len o seba.“ Toto by bolo podstatou nášho života, ak by Kristus nevstal z mŕtvych. Pavol píše Korintským, že ak Kristus nevstal z mŕtvych, tak potom sme najbiednejší ľudia na svete.

Ale Kristus vstal z mŕtvych a všetko je inak. Kvôli jeho vzkrieseniu je tu jedna vec, ktorá mení všetko – je tu nádej. Apoštoli kázali tohto vzkrieseného Krista. Aj na Letnice je ich posolstvo postavené na základe vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych.

Pavol do zboru v Efeze píše: „Chcem, aby ste si uvedomili tú nesmiernu veľkosť Božej moci. Tú úžasnú moc, ktorá vzkriesila Krista z mŕtvych.“ Kristus, keď visel na kríži, zobral na seba pohanenie, zomrel, bol pochovaný, ale Boh ho vzkriesil z hrobu. Tá istá moc, ktorá vzkriesila Krista z mŕtvych, dala mu aj vystúpiť na výsosť.

My všetci sme boli predtým mŕtvi v prestúpeniach a v hriechoch. Boli sme tak isto mŕtvi, ako ukrižovaný Kristus. Boh hovorí, že tou istou silou, ktorú bolo treba, aby vzkriesil Krista z mŕtvych, vzkriesil aj nás – spolu s Kristom sme (duchovne) vstali z mŕtvych (Kološanom 3:1). On hovorí: „Ty si bol duchovne úplne mŕtvy. Bez akejkoľvek nádeje života. Ja som použil tú istú moc, ktorou som vzkriesil svojho Syna, a dal som ti vstať z mŕtvych. Ja som ťa vzkriesil. Ja som ťa učinil živým.“ A tak vidíme: Kristovo vzkriesenie zaisťuje pre nás spasenie. Tá istá moc, ktorá vzkriesila Krista z mŕtvych, nám dáva povstať k novote života a vďaka Kristovmu vzkrieseniu máme teraz pripočítanú Kristovu spravodlivosť na ospravedlnenie. V štvrtej kapitole listu Rímskym vo verši 17 Pavol hovorí o Abrahámovi, ktorý uveril Bohu, že kriesi mŕtvych, a bolo mu to počítané za spravodlivosť. Potom je tam ďalej napísané, že nie je to napísané iba pre neho (Abraháma), že sa mu počítalo, ale aj pre nás, ktorým sa to má počítať, nám veriacim v toho, ktorý vzkriesil Ježiša, nášho Pána, z mŕtvych. Tým, ktorí veria v tohto Boha, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, Boh pripočítava Kristovu spravodlivosť.

Kríž bol nevyhnutný kvôli nášmu hriechu. Náš hriech pribil Krista na to drevo kríža, ale tam sa to všetko nekončí, lebo čítame ďalej, že „bol vzkriesený pre naše ospravedlnenie.“ Teraz, kvôli tomuto vzkrieseniu Ježiša Krista z mŕtvych, sme my ospravedlnení, dlžobný úpis, ktorý bol proti nám, bol vymazaný a daný preč. Boh ťa učinil takým, ako keby si nikdy nič zlé v jeho očiach neurobil. Kvôli vzkrieseniu Krista z mŕtvych sa Boh na teba pozerá a hovorí: „ty si v mojich očiach nikdy neurobil nič zlé. Nie je nič, čo si ja pamätám, a čo by som držal proti tebe – a je to preto, že Ježiš Kristus vstal z mŕtvych.“

Rovnako vieme, že kvôli vzkrieseniu aj my vstaneme znova, budeme fyzicky vzkriesení: „Vediac, že ten, ktorý vzkriesil Pána Ježiša, vzkriesi aj nás s Ježišom a s vami postaví pred seba.“ (2. Korintským 4:14). Teda budeme vzkriesení – a nielen vzkriesení, ale aj oslávení. Vstaneme z mŕtvych a dostaneme nové, oslávené telá (1. Korintským 15:42-45). Budeme mať telo, ktoré už nebude také obmedzené, ako je toto naše terajšie. Telo, ktoré nebude poznať starnutie, ktoré už nikdy nebude porušené hriechom. A toto všetko bolo učinené a spečatené vzkriesením Krista z mŕtvych.

Vďaka vzkrieseniu Ježiša Krista máme aj podľa 1. Petra 1:3-4 v nebesiach pripravené dedičstvo. Keď Kristus vstal z mŕtvych, tým bolo zapečatené tvoje spasenie. Biblia hovorí, že „v dome môjho Otca je mnoho príbytkov“, a že Boh má pre nás úchvatné veci, ktoré čakajú na nás v ponebeských oblastiach. Vidím, že máme nádej, podľa 1. Petra 1:1, je to živá nádej a táto nádej každého dňa rastie tak, ako sme každého dňa bližšie k osláveniu, k dedičstvu a k všetkému tomu, čo nás ešte čaká v Ježišovi Kristovi.

Preto zvestujeme dobrú správu, že ak vyznávaš svojimi ústami Pána Ježiša, veríš vo svojom srdci, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych, tak budeš zachránený. Po jeho vzkriesení už nie je tak, že by na Zemi nebolo žiadne svetlo, že by nebola žiadna pravda, ale správa o vzkriesení je správa, ktorá je konkrétna a na ktorej môžeme stavať, a ak uveríš a budeš veriť v tohto vzkrieseného Krista, budeš zachránený a vzkriesený z hrobu. Všetok strach zo smrti, z budúcnosti, je preč. Ježiš v Zjavení povedal: „Neboj sa, lebo ja som ten, ktorý bol mŕtvy a teraz som živý a navždy žijem a mám kľúče od pekla i od smrti.“ (čítaj Zjavenie 1:17-18).

Vidíme, že je toho veľa, čo máme vo vzkriesení Ježiša Krista. Máme spravodlivosť a ospravedlnenie, máme spasenie, máme budúce dedičstvo zachované pre nás. Máme nádej, ktorá rastie jasnejšie a jasnejšie. Máme posolstvo pravdy pre tento svet. Máme svetlo v tejto temnote. A ešte: Nemáme žiadny dôvod sa báť. Prečo by si sa bál človeka, ktorý môže zničiť telo, ale nemôže nič urobiť duši?

Boh hovorí, že tvoje hriechy boli odpustené. Boh hovorí: „Ja som si ťa kúpil a ja som zaplatil.“ Všetko to je preto, že svojho Syna vzkriesil z mŕtvych. Ukrižovanie a vzkriesenie bolo od Boha

Otca a bolo to „áno“ a „amen“. Je to Boh Otec, ktorý si nás kúpil, zaplatil a schválil všetko to, čo Kristus urobil.

Všetko dobré, ktoré môžeme mať, je kvôli tomu, že Kristus vstal z mŕtvych. Ak by Kristus nevstal z mŕtvych, potom všetko, čo robíme, robíme nadarmo. Ale my vieme, že Kristus vstal z mŕtvych! A všetko, čo teraz robíme, má zmysel a účel a naše životy majú nádej, lebo Kristus vstanúc z mŕtvych už viacej nezomiera (Rímskym 6:9).

On je Cesta, Pravda aj Život. Vieme, že nasledujeme jediného, pravého Boha. Neuctievame mŕtveho Boha alebo sochu učinenú rukami, ale Boha, ktorý zvíťazil nad smrťou.

4. 4. 1999